בְּעֶזְרַת ה׳ יִתְבָּרַךְ

דַּרְכֵי אִישׁ

גִּלָּיוֹן שְׁבוּעִי מִמִּשְׁנָתוֹ הַטְּהוֹרָה שֶׁל כ״ק מו״ר
הָרַהַ״צ **רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶער** שְׁלִיטַ״א
יוֹצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב, יַבְנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֶב – עִיר הַשִּׂמְחָה

גִּלָּיוֹן קצ״ח | פָּרָשַׁת תְּצַוֶּה – זָכוֹר תשפ״ח

אֱמוּנָה

רוּחַ ׳נָכוֹן׳!

* * *

פַּעַם שָׁאַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת מו״ר שְׁלִיטַ״א, עַל לְשׁוֹן הַפָּסוּק (תְּהִלִּים נא, יב) ״לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי״; מַהוּ פֵּשֶׁר הַ׳נָּכוֹן׳ הַמְּזָכָּר פֹּה?

עָנָה וְאָמַר מו״ר שְׁלִיטַ״א, שֶׁהָעִנְיָן שֶׁל ״וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי״, הוּא רוּחַ הָאֱמוּנָה הַמְפַעֶמֶת בְּלֵב הָאָדָם, הַיְנוּ שֶׁאָדָם זוֹכֶה שֶׁכָּל הִלּוּכוֹ הוּא **״עַל נָכוֹן״**, וְיוֹדֵעַ וְעֵד שֶׁכָּל מַה שֶּׁנַּעֲשֶׂה עִמּוֹ מְכֻוָּן ׳**עַל נָכוֹן**׳ מֵאֵת יִתְבָּרַךְ.

וּמִי נוֹטֵעַ בָּנוּ אֶת אוֹר הָאֱמוּנָה? הַמְשִׁיךְ מו״ר שְׁלִיטַ״א וְאָמַר: הֲלֹא־הוּא רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ זי״ע, שֶׁאֶת לִמּוּדוֹ הַטּוֹב הֵאִיר תַּלְמִידוֹ חֲבִיבוֹ מוֹהַרְנַ״תְ זי״ע, וְעַל־כֵּן הַמִּלָּה ׳**נָכוֹן**׳ בְּנוּיָה מִן הָאוֹת נ׳ בְּתִחִלָּתָהּ וּבְסוֹפָהּ, שֶׁרוֹמְזוֹת לִשְׁמָם שֶׁל רַבֵּנוּ וּמוֹהַרְנַ״תְ, וּבְאֶמְצַע אוֹתִיּוֹת כ״ו - שֵׁם הַוָּיָ״ה בָּרוּךְ־הוּא, כִּי מֵהֶם מְקֻבָּלִין ׳לְמוּד שֶׁל אֱמוּנָה׳!

וְהִמְתִּיק מו״ר שְׁלִיטַ״א הָעִנְיָן בְּתוֹךְ הַפָּסוּק (מִשְׁלֵי כח, כ) **״אִישׁ אֱמוּנוֹת - רַב בְּרָכוֹת״**; דְּהַיְנוּ: מִי הוּא הַמְזֻכֶּה לָאָדָם שֶׁיִּזְכֶּה לִהְיוֹת נִכְלָל בְּגֶדֶר ׳**אִישׁ אֱמוּנוֹת**׳? אוֹמֵר הַפָּסוּק: ׳**רַב**׳ - הָרַב וְהַצַּדִּיק שֶׁבַּדּוֹר, וְעַל־יְדֵי־זֶה מְזֻכֶּה אוֹתוֹ לִ׳**בְרָכוֹת**׳ נִפְלָאוֹת, כִּי עַל־יְדֵי שֶׁאָדָם זוֹכֶה לִהְיוֹת חָזָק בֶּאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בָּזֶה מַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ בְּרָכוֹת וִישׁוּעוֹת וּפְלָאוֹת [עַיֵּן סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן י״ב: ׳**עַל־יְדֵי אֱמוּנָה נִתְבָּרֵךְ**׳].

וְדִקְדֵּק מו״ר שְׁלִיטַ״א בִּלְשׁוֹן הַפָּסוּק, שֶׁלֹּא כְּתִיב בִּלְשׁוֹן יָחִיד ״אִישׁ אֱמוּנָה״, אֶלָּא ״אִישׁ אֱמוּנוֹת״, כִּי רַבֵּנוּ זַ״ל מְגַלֶּה לָנוּ שֶׁהָאֱמוּנָה צְרִיכָה לִהְיוֹת מְשֻׁלֶּשֶׁת אֵצֶל הָאָדָם:

רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן: **אֱמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ** - שֶׁיַּאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ בִּתְמִימוּת וּפְשִׁיטוּת ׳כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים וְהֶהָמוֹן־עַם הַכְּשֵׁרִים מַאֲמִינִים׳ (שִׂיחוֹת הָר״ן, סִימָן לג).

וְאֵיךְ יִזְכֶּה לָזֶה? עַל־יְדֵי **אֱמוּנַת חֲכָמִים** - שֶׁיַּאֲמִין בַּחֲכָמִים וְצַדִּיקִים, שֶׁרַק עַל־יָדָם זוֹכִין לֶאֱמוּנָה בִּשְׁלֵמוּת, וְכַנַּ״ל.

וְעַל־יְדֵי ב׳ אֱמוּנוֹת קְדוֹשׁוֹת אֵלּוּ, יִזְכֶּה לְהָאֱמוּנָה הַשְּׁלִישִׁית, וְהִיא: **אֱמוּנָה בְּעַצְמוֹ**; כְּלוֹמַר, שֶׁיַּכִּיר בְּמַעֲלַת נִשְׁמָתוֹ וּגְדֻלַּ יְקָרוּתָהּ וַחֲשִׁיבוּתָהּ וּקְדֻשָּׁתָהּ, וְאַל יִפֹּל בְּעֵינָיו שֶׁאֵינֶנּוּ שָׁוֶה לְכֻלּוּם, וְאֵין עֲבוֹדָתוֹ שָׁוָה לִמְאוּמָה וְכוּ׳, אֶלָּא יַאֲמִין שֶׁיֵּשׁ

בּוֹ כֹּחוֹת עֲצוּמִים, וְאֶת נְקֻדָּתוֹ הַפְּרָטִית לֹא יָכוֹל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבָּעוֹלָם לְהוֹצִיא מִן הַכֹּחַ אֶל הַפֹּעַל - אֶלָּא רַק הוּא!

וְהִבְהִיר מוֹ"ר שְׁלִיטָ"א, שֶׁ'אֱמוּנָה בְּעַצְמוֹ' אֵין פֵּרוּשָׁהּ 'גַּאֲוָה וְיֶשׁוּת', שֶׁאָדָם מִתְפָּאֵר בְּמַרְאֶהוּ אוֹ בְּכֹחוֹתָיו הַגַּשְׁמִיִּים... אֶלָּא **'אֱמוּנָה בְּעַצְמוֹ' הִיא הַהַכָּרָה בְּקֻדֻּשַׁת נִשְׁמָתוֹ, וְאַדְרַבָּה: אָדָם שֶׁמִּתְרַשֵּׁל מֵאֵי-אֵילוּ מִצְווֹת וּדְבָרִים טוֹבִים בְּטַעֲנָה שֶׁל 'אֵינֶנִּי רָאוּי לָזֶה', וּ'כְבָר אֵין לִי תַּקָּנָה' וְכוּ', זוֹ זוֹ תַּכְלִית הַגַּאֲוָה וְהַיֵּשׁוּת!** וּכְמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּ הַצַּדִּיקִים אֶת הַפָּסוּק (תְּהִלִּים י', ג) **"הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ"**, שֶׁהָרָשָׁע בְּשָׁעָה שֶׁמַּגִּיעַ לְתַאֲוַת נַפְשׁוֹ - פִּתְאוֹם נַעֲשֶׂה עֲנָוְתָן כְּהִלֵּל, וְאוֹמֵר "אֵינִי רָאוּי לָזֶה", "אֵין לִי תַּקָּנָה" וְכוּ', וְזֶה מְכֻנֶּה בַּסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים בְּשֵׁם 'עֲנָוָה פְּסוּלָה', כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהַעֲרִיךְ וּלְהַחֲשִׁיב מְאֹד אֶת כֹּחוֹ, בִּבְחִינַת (דִּבְרֵי-הַיָּמִים ב' יז, ו) "וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ בְּדַרְכֵי ה'", וְרַק כָּךְ יַצְלִיחַ בֶּאֱמֶת בְּכָל עִנְיָנָיו [עַיֵּן לִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קכ"ה (הִיא הַתּוֹרָה הָאַחֲרוֹנָה בְּשִׁבְעֵי חֶלְקֵי הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הלז"ו, וְיֵשׁ לָהּ חֲשִׁיבוּת מְיֻחֶדֶת, כִּי 'הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחַר הַחֲתוּם')].

וְזֶהוּ הָעִנְיָן שֶׁל "וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי" - 'רוּחַ נָכוֹן' הִיא רוּחַ הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהִיא בִּבְחִינַת 'נָכוֹן' אֵצֶל הָאָדָם, הַיְנוּ בְּוַדָּאוּת מֻחְלֶטֶת, לְלֹא שׁוּם סְפֵקוֹת וּבִלְבּוּלִים, וּמְבַקְּשִׁים שֶׁנִּזְכֶּה שֶׁאֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת "חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי" - לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם בֶּאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, בִּבְחִינַת (אֵיכָה ג, כג) **"חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ"**.

[וְיֵשׁ לִרְמֹז בְּאֵלּוּ הַמִּלִּים 'חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי' - 'בְּקִרְבִּי' גִּימַטְרִיָּא אֱמוּנָ"ה רַבָּ"ה, הַיְנוּ אוֹר הָאֱמוּנָה שֶׁמְּקַבְּלִין מֵהָרַבִּי וְהַצַּדִּיק].

סִיֵּם מוֹ"ר שְׁלִיטָ"א שִׂיחַ קָדְשׁוֹ, וְאָמַר: מִי שֶׁזּוֹכֶה לִקְרֹא אֶת מִכְתָּבָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל מוֹהֲרָא"שׁ הַקָּדוֹשׁ זי"ע, רוֹאֶה שֶׁהָיָה רָגִיל לִכְתֹּב בִּתְחִלַּת כָּל מִכְתָּב הַלָּשׁוֹן **"לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ"**, וּמַהוּ הַלָּשׁוֹן 'לְנָכוֹן'? עַל-פִּי הַנַּ"ל מוּבָן מְאֹד, כִּי גַּם הָאוֹר שֶׁל רַבֵּנוּ וּמוֹהֲרַנַּ"תְּ הוּא בִּבְחִינַת 'קְדֻשָּׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת', כִּי מִי הוּא זֶה שֶׁמֵּאִיר בָּנוּ אֶת הָאוֹר הַגָּדוֹל שֶׁל רַבֵּנוּ? מוֹהֲרָא"שׁ הַקָּדוֹשׁ! הוּא הַצַּדִּיק שֶׁגִּלָּה וּפִרְסֵם אֶת רַבֵּנוּ וּמוֹהֲרַנַּ"תְּ בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְהוּא קֶשֶׁר יָשִׁיר אֶל רַבֵּנוּ וּמוֹהֲרַנַּ"תְּ, וְעַל-כֵּן לֹא לְחִנָּם שֶׁהִתְחִיל כָּל מִכְתָּב בְּמִלִּים "לְ'נָכוֹן' קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ", כִּי הוּא הַמֵּבִיאֵנוּ אֶל הַ'נָּכוֹן' הָאָמוּר - גִּלּוּי הָאֱמוּנָה הַמֵּאִיר מִלְּמוּדֵי רַבֵּנוּ וּמוֹהֲרַנַּ"תְּ כַּנַּ"ל; אַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה לִהְיוֹת מְקֹרָב אֶל הַצַּדִּיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר, וּמֵאִיר עַל נַפְשׁוֹ אֶת 'אוֹר הָאֱמוּנוֹת', וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְשֶׁפַע בְּרָכוֹת עַד בְּלִי דַּי, אָמֵן!

'בית צדיקים יעמוד'

ברגשי-קודש נשגר בזאת ברכה נאמנה מעומקא דליבא
קדם הוד עטרת ראשינו ותפארתינו
מורינו ומאורינו, חיות נפשינו
כבוד-קדושת הרה"צ שליט"א
לרגל השמחה הגדולה השרויה במעון-הקודש
והברכה אחת היא לחדב"ן, הרה"ח
הר"ר אלימלך שארף שליט"א
מן קדם אבוהון דבשמים י"ש"א"ו ברכה, ונחת דקדושא ירוו מכל יוצ"ח, ויראו עינינו וישמח ליבנו בשמחת מורינו, ושמחת עולם על ראשם של כל בני משפחתו המפוארה, וכלל תלמידיו השותים בצמא מי הנחל נובע אשר דולה ומשקה בנאמנה!

